

Decibo potu z ieiunio habes multa supra de
abstinētia sub littera a. z sb littera i scz ieiuniū
et sub littera s. scz sobrietate. zc
Gule species quō est ebrietas quomō gula di/
uidit in p̄messatōz ebrietatē zc. ii. p. t. vi. c. iij
Bustu quō dyabolus tēptat hōiem vario mō
iij. p. ti. xii. ca. iij. §. ii. f.
Bustu quō diuersimōe peccant hōies tam spi/
ritualiter qz corporaliter. z que mala facit abu/
sio ipius gustus i. p. ti. ii. c. iii. §. i.

ante a

Habitus sanctita

tis puta religōis siue clericatus quō s̄gt statū
quo quis obligatur ad opera p̄fectiōis. z quō
religio noiat statum p̄fectiōis ex m̄tentiōe finis
ibi. ii. p. ti. iij. ca. vii. b. c.

Habitus nomicoz quō in q̄busdam ordibus
distictus est ab habitu professionis zc. iii. p. t.
xvi. ca. iii. §. i. modicuz infra. Et de h̄itu habes
adhuc varia ibid. ca. iii. in alijs locis

Habitū suū quō q̄libz religiosus portare tene/
tur patenter h̄uc aliquādo licet occultare vtz
religiosus hebēs curaz animaruz in eccā secu/
lari debet se cōformae habitui illoz cū quibus
est zc. iii. p. ti. xvi. ca. vi.

Habitus qualē disciplinā habere debet religio/
sus. iii. p. ti. xvi. ca. viii. §. iiii.

Habitū depositū si admissus fuerit religiosus
ad lectiones legum z medicine isti doctores ex
cōicati sunt maiori sententia tertia parte titu.
xiii. ca. xxxvii.

Habitū religionis temere dimittentes vl' eni/
tes ad studia sine licentia superioris excōicati
sunt maiori sententia ibidem. ca. liij.

Habitus. siue vestium modestia. quomodo
sit seruāda quoz iordinatio dupliciter fit. z q̄
modo in istis. est ordinatio affectus viciosa
tripliciter Et circa defectum potest esse duplex
inordinatō quarta parte titulo quarto capitu.
decimo. §. iij.

Habitū suū dimittentes moniales etiā si
expellātur de monasterijs suis z detur eis licen/
tia manere extra monasteriū tenetur habitū de/
ferre. iii. p. ti. x. ca. vi. in fine ante. i. §.

ante e

ebetudo est pri

ma filia gule. quō inficit intellectum hōis. q̄s
dicatur hebes quid importat. in quo differt a
cecitare mētē vn' pcedit zc. iij. p. ti. vi. c. iij. §. i.
Hedi proptie qui dicuntur hedi in scriptura q̄

intelliguntur p̄ hedos. quō hedi sancti sunt h̄i
ci que vor earundē qd̄ itelligit per vocē zc. i. p.
ti. i. ca. ii. §. v. infra mediū ad longū

Hermofrodita q̄s dicitur quō est regular. iij.
pte. ti. xxv iij. ca. vi. §. v.

Heremitaz est triplex genus. scz serabite. ana/
charite. z cenobite. z quā vitam vnus q̄sqz duce/
bat zc. iii. p. ti. xvi. ca. i. §. iij.

Heretic p̄mi q̄ fuerūt in nouo testam̄toz aliaz
religionū p̄i patres qui fuerūt. q̄ne religioes
successiue procefferūt qui p̄res eoz. qui plus p̄/
ticipant in actiua z cōtemplatiua vita. zc. iij. p.
titu. xxi. cap. x. §. iiii.

Heres quō tenetur ad vota eius cuius est he/
res zc. ii. p. ti. xi. cap. ii. §. v.

Hereditate p̄uātur heredes ec̄ si filij sint in tri/
bus casibus z possunt filij per parētes exhere/
ditari ex certis causis. z nō licet parentibus ex/
cludere filios monachos ab hereditate. iii. p. t.
x. ca. iii. §. iiii. Vide ec̄. iiii. de successiōe ad here/
ditatez ec̄. §. v.

Heredum morietium conditiōes in testam̄ti
vide infra sub littera t. scz testam̄tiū

Heres quō instituitur z de triplici legitima por/
cione iii. p. ti. x. ca. iii. §. i.

Hereditat' successiō q̄ diu durat q̄bus modis
ab eadem disceditur. zc. ibid. §. iiii.

Hereticus vt q̄s dicatur duo requiruntur q̄/
modo diffinitur hereticus. ec̄. secunda parte ti.
xi. capitulo quarto.

Hereticos puniēdo quomodo ecclesia vitur
iusticia z misericordia ibidem. §. i.

Heretic quomodo puniūtur quadruplici p̄/
na. z propter heresim maritez non confiscant
dotes vxoz nisi p̄cipiant in heresi ibid. §. ij.

Pena describitur quā incurrit receptores fau/
tores zc. hereticoruz et in heresim relapsi. quō
debent puniri. ibid. §. iiii. z. iiii.

Hereticorū q̄sfitio quō fieri dēt qui admittūt
ad istam quō inq̄sitores procedere possunt cō/
tra ipsos z eos absolvere Et ep̄s z iq̄sitor vnus
sine alio pōt eos citare z capere zc. ibid. §. v.

Hereticus q̄ aliq̄s proprie dicit quinqz requi/
runtur que notabiliter declarantur. ibid. capit.
quinto per totum

Heretic quō sunt terci mali operarij in eccle/
sia dei in q̄bus isti figurāt quō cūstant vineā
dñi quō dicuntur fieri in q̄bus errāt. z q̄ noiat
isti fuerūt i. pti. v. ca. ii. §. viii. r. f. t.

Heretic quō vario mō exacerūt linguas su/
as p̄tra xpi doctrias z f̄itatē fidei. q̄z ponunt
errores circa aīam qui z destrūntur zc. ii. pte ti.
xi. ca. vii. §. v. per totum

Hereticus qui cōicat quā penam incurrit fm ca nones. iij. p. ti. xxi. §. v. ibi. **Trigesimus octau^o.**
Hereticorū quō se habere debēt inq̄sitores in in quisiōe. q̄bus plus p̄mittit istud officiū. q̄no seculares non dnt impedire s̄ adiuuare. et corū auctoritas pbat ex veteri testamēto. iij. par. tit. xviii. ca. ij.

Hereticus quō resistendū sit q̄n pceditur p ep̄z et inq̄sitorē. ibidē. §. i.

Quō sit faciendū in p̄cessu euz notarijs. et cum carcere. et carcer debet esse cōis ep̄o et inq̄sitori. et que cōcedunt inq̄sitoribus p exp̄diēdis in of ficio inq̄sitiōis. et ibidē. §. ii.

Hereticorū quō sit sententia danda. ponūtur d sup quiq̄ notabilia. ibidē. §. iii.

Hereticorū carcer quō et quare est ad cautelaz. quō aliqui deputantur ad carcerē p̄petue. et ali qui ad tempus. **Q**uō sit faciendū inferēdis sen tentijs. et ibidē. §. ii.

Hereticorū fautores. et p̄cipātes cum ipsis ex cōicati sunt maiori sentētia. Et quō inq̄sitores debent absoluerē volentes p̄ueri. et. Et quō in uocare possunt brachijs seculare. ibidē. §. v.

Hereticorū inq̄sitores qui esse p̄nt. cuius etatē esse debent. a quibus dnt abstinerē. p̄tra q̄s non p̄nt procedere. q̄diu durat eorū fides officiū. cō tra q̄s p̄nt p̄cedere. et ibidē. §. vi.

Hereticorū p̄denatorū p sentētiā bona quō p̄fif cātur. ponūt d sup varia notabilia. ibidē. §. v. ij.

Heretici quō b̄sunt pape. quō quadrupl̄ eos punit. vix dubi^o in fide sit cōfēndus hereticus. Et dubiū esse in fide contigit q̄nq̄ mōis. iij. p. tit. xxi. ca. v. §. x.

Heresim dānatam exceptās ex cōicatus est ma iori sentētia. iij. p. ti. xxi. c. iij.

Hereticos sepeliētes ex cōicati sunt maiori sen tentia. Et qui sunt isti heretici. Ex q̄bus operi bus hoc ostēdunt. iij. p. ti. xxi. c. v. et. vi.

Hereticorū errores vario mō describūtur. et qui fuerūt noie. et in q̄bus errabāt. sunt nūero. lxxx. errores. iij. p. ti. xi. c. vii.

Hereses que sunt et que nō habent pprie aucto rem quō sunt contra fidē catholicā. et quō sunt damnae. et ibidē. §. i.

Hereses siue errores abbatis ihoachi quō dā nantur cum aliquibus alijs. ibidē §. ij. **U**ide etiam sup sub lra. c. scz error.

Histrionatus ars

quō deseruit recreatōi hūane. quō et q̄n ē phibi tū vixē de tali arte. q̄bus intelligit ista ars. et q̄ bus p̄tibus. et. iij. p. ti. viii. c. iij. §. xi. b.

Histrionatus ars quō est illicita. ii. p. ti. i. c. xxiij

Holocaustus quō

aliq̄s deo fit p religionis ingressu et p tria vota et. iij. p. ti. xvi. c. i. §. i. vltra mediū.

Homagiū indignū est. et a rōana ecclia alienū. vt p sp̄ualibus facē homagiū p̄pellat quis. Est vna de regul iuris q̄ et declaraf. i. p. ti. ix. c. vnico sub. h. scz homagiū

Homicidiū frequēter p̄tingit ex ira. rixa et bellis que oīa iniuste fiunt. et cōtra dei p̄ceptū. **Q**uō intelligit istud. non occides. Et q̄bus referuat casus absolutiōis. ii. p. ti. vii. c. vii.

Homicidiū describit p theā ex psalmo. qd et de ipso declaraf. homicidiū p̄t esse duplex. Et oc cisor hominū. siue sanguinem hūanū fundēs potest q̄s esse q̄drupliciter. ibidē. §. i.

Homēs occidē nulli licet p̄p̄a auctoritate. nec seip̄z p aliquē casū. nec et alique imp̄ssimū. nec virū iustū ob premiū. nec vnq̄ ad tollēduz scandalū. ibidē. §. ij.

Homicidiū grauitas oñdīf multipl̄. quō tales vario mō puniūtur. q̄s graue p̄cctm est hōicidi ūz. Et quō in iure ciuili dēt puniri. ibidē. §. iij.

Homicidijs siue bellis siue mutilatōibus quō se clerici regē hnt ne incurrat irregularitatē. iij. p. ti. xxi. c. iij. §. vi.

Homicidiū describit ex. v. **U**ti. xxi. c. iij. §. vi. p̄cepto decalogi. nō occides. Et hōicidiū siue oc ciso p̄petrat q̄rtuor mōis. i. p. ti. xxi. c. iij. §. ix.

Homicida quā p̄nā incurrit fm canones. iij. p. ti. xvii. ca. xxi. §. v. ibi. xi. et vltra.

Homicidio quō quis efficitur irregularis. iij. p. ti. xviii. ca. ii. §. i.

Homicidiū verbo consultatōis quō p̄mittit. ibidem. §. ii.

Homicidiū facto p̄mittitur tripl̄ p quod quis fit irregularis. Et p homicidiū a casu quō q̄s siml̄ fit. et ibidē. §. iij. et iiii.

Homicidiū ope et voluntate quō inducit irre gularitatē. et siml̄ quo p mutilatōz in bello. vel alias quō iducit irregularitatē. et. ibidē. §. v. et vi.

Homini quō deus fecit tria magna quātūz ad corpus. i. p. ti. i. c. i. §. i.

Homo primus quō se siml̄ fecit iumētis in cipiētibus p decem signa que p̄gnouit. i. p. ti. i. ca. ii. §. v. ante mediū

Homini p̄rio quō deus dederat in sua creatōe tria bona sibi originaliter īserta. et illa tria sunt corrupta. et que illoz remedia. i. p. ti. i. c. iij.

Homo quō assimilatur celo. et decem sunt celi. et quō illis homo figuratur. i. p. ti. i. c. vii. §. ii. in p̄ma colūna circa finē et post p totū.

E iij.

Homo non habet plures animas per essentialiter, sed unam tantum scilicet intellectivam in se continens triplicem virtutem. i. p. ti. ij. ca. i.

Homo quomodo per seipsum sibi causat mutationem fantasie in diversis effectibus. i. par. ti. ii. c. vi. §. vi.

Dominis est liberum arbitrium et aliter ante peccatum et aliter post. Et si peccator habeat liberum arbitrium. i. p. ti. iij. ca. ij. §. ii. i. k.

Homo quomodo comparatur ligno. quare dicitur antitropus id est arbor eversa. quomodo plantatur. et quomodo fructificet. i. p. ti. iij. c. xij. §. v. p. totum.

Homo siue voluntas quomodo affilatur arbori. i. p. titu. iij. capi. xv.

Homo virtuosus tripliciter describitur ad modum arboris. i. par. ti. iij. ca. xv. §. i. b.

Homo cognosci potest per coniecturam per septem signa si sit bonus vel malus. prima parte. titulo. iij. ca. xv. §. iij. d.

Homines ante diluvium quare diviciis vivebant quod nunc ponuntur desuper sex cause. prima. parte. ti. v. ca. i. §. v. e.

Homo siue anima ut deo fructificet que sunt facienda. i. p. ti. v. ca. ii. §. ix. f.

Homines faciunt deo abominabilem quinquaginta. i. parte. ti. vi. ca. iij. §. i. circa finem.

Homo quomodo deus temptat probat ex psalmo. et quod dicitur temptare deum. i. par. ti. vi. capi. xij. §. primo. c. d.

Hominum bonorum sex sunt vice per quod immediate per mortem assensum ad celum. i. par. ti. vi. capitulo iij. §. ii. p. totum.

Homo quomodo habet sex miseras in sua senectute quantum ad membra exteriora. i. p. ti. v. c. ii. §. vi. e.

Dominis quod dicitur pulchre et vario modo describitur per questiones Salomonis. i. par. ti. i. ca. vij. et. c. ii. et. iii. p. totum.

Dominus tria facit oblivisci sui dei et primi. prima par. ti. ii. ca. ix. §. ii. b.

Homo bene vivere volens respicere debet septem que ad longum declarant. i. p. ti. iii. c. vii. ante primum. §. et post. i. ii. iij. v. vi. et vij.

Dominis excellentia quomodo duo attendit. ii. p. ti. iij. ca. v. §. i. b. etiam ante et post.

Homo quomodo est ypo critica ad recipiendum primum. et dupliciter quod potest recipere per ypo criticism. i. p. ti. iij. ca. vii. §. ii. d.

Homo siue peccator quomodo habet triplicem defectum quem non considerat. ii. par. ti. v. ca. xi. §. i.

Homines quomodo tripliciter se amant scilicet put est esse ois. p. ut est proprium bonorum. put est proprium malorum. Et homo dicitur aliquid esse dupliciter. i. p. ti. v. c. xij.

Homo quod est. cui est filius. quomodo se habet homo. ubi est homo. et cum quibus sociis. iij. p. ti. xiii. ca. vii. §. iii.

b. per totum

Homo quomodo erit de mundo ad opus suum tribus modis. iij. par. titu. viii. ca. i. b. p. totum.

Homines a natura quomodo sunt docibiles. et inclinatur ad varias scientias secundum qualitates complexionum quod ostenditur secundum quatuor complexionum que sunt in hominibus. ibidem. §. secundo infra principium ante b.

Homines mali siue sentientes quomodo impugnant hominem siue proximum duplici telo. et quomodo debemus istis resistere. quarta parte. titu. lo secundo. capitulo secundo. §. quinto infra medium.

Homini dantur novem regule directiue secundum quas totam vitam suam regere debet. quarta parte. ti. secundo. capitulo quarto.

Homines quomodo arescent pre timore ante divinum iudicium. quarta parte. titulo. xij. capitulo. xi. §. ii. h.

Dominis complexio est quadruplex et ad quod isti magis sunt inclinati. i. p. ti. i. c. vi. §. i. b.

Hominum triplex conditio siue varietas describitur. et qui sunt magis timidi. i. p. ti. i. c. vi. §. i. b.

Honestas quomodo est per se temporarie quomodo ipsa dividitur in quatuor virtutes principales quomodo aliquid dicitur honestum. quid est honestum secundum tullium. i. p. ti. i. c. vi. §. i. b.

Honestatis quomodo est pulchritudo spiritualis. et quomodo ponitur per parte temperantie. ibi. §. ix.

Honestas quomodo concurret cum utili et delectabili et quomodo differt ab istis. ibi. §. x.

Honor quid est et quomodo aliquis potest honorari. non solum propter virtutem propriam sed etiam propter virtutem alterius. Et utrum honorare divites magis quam alios pertinet ad acceptum personarum. ii. p. ti. i. c. x. §. ii.

Honoris et fame damnificatio quadrupliciter fieri potest. ii. p. ti. i. c. x. §. ii.

Honoris appetitus tripliciter est inordinatus. ii. p. ti. i. c. x. §. i. b. etiam ante et post.

Honores et dignitates quando procurantur. quod periculosum sit. et quomodo quilibet se cavere debet ab huiusmodi procuracionibus. adducuntur multi in exemplum. ii. p. ti. i. c. x. §. ii. per totum.

Honores et dignitates querere utrum sit licitum. arguitur pro et contra. Et concluditur. i. p. ti. i. c. x. §. ii. v. z. vi.

Honor triplex quomodo perditur per sacrilegium. ii. p. ti. v. c. viii. §. i. ii. et iii.

Honorandi quomodo parentes sunt tripliciter. ii. p. ti. v. c. ix. §. i. et ii.

Honorandi quomodo sint prelati. qui constituti sunt in dignitate. ibidem ca. x. infra mediū

Honor qualis debetur prelati et quod vocatur ille honor et reuerencia non est idem quod honor et quod laus dupliciter distinguitur ab honore. ibidem. §. i.

Honor cui sit exhibendus. quod diuersa genera hominum mandatur honorari in scriptura. et quod sunt diuersi modi honorandi que per omnia fundantur in scriptura. ibidem. §. ii.

Honor temporalis non habet in se beatitudinem hominibus quod ostendit tribus rationibus quarta per titulum septimo ca. xi. §. ii. h.

Honoris bonum quod multum appetitur quod ostenditur auctoritate Augustini et quod illud figurantur variis. et. i. p. ti. vii. ca. iii. §. i. c.

Hore canonice quod et quando sunt institute ab ecclesia et sunt numero septem. iii. p. ti. xiii. ca. iii.

Horas canonicas legere qui tenentur sub precepto qui tenentur dicere horas in ecclesia. et qui non et quod religiosi professi tenentur ad horas. et quod modo conuersi ad illas tenentur ibidem. §. i.

Horas canonicas legendo quod clerici tunc debent dicere quod modus dicendi horas et prebendati in duabus ecclesiis in qua tenentur dicere horas ibidem. §. ii.

Hore beate virginis. vigilie mortuorum et suffragia utrum sint de necessitate dicende post horas canonicas. et fratres predicatorum quomodo tenentur ad vigilias et. ibidem. §. iii.

Hore canonice qua hora sint dicende quomodo in istis debent seruare consuetudinem loci quando possunt preuenire. quando matutine in sero dici possunt. et. ibidem. §. iii.

Horas canonicas non dicendo quantum peccat. et quomodo qui omnes. et quomodo qui unam horam non facit et si dimisit propter aliquem defectum qui tunc peccat. et qualiter ex oblivione. et qui. et quod tenentur repetere et. ibidem. §. v.

Huius omisit dicere diuinum officium utrum de necessitate sit ei iniungendum quod omissum suppleat qui possunt talia mutare et. ibidem. §. vi.

Horas canonicas dicendo utrum attentio sit necessaria et quod ecclesia non possit intentionem et deuotionem ex precepto sed ex gracia dei. ibidem. §. septimo

Hore siue oratio sicut quodlibet bonum opus requirit duplicem intentionem si oratio debet esse meritoria que ad hoc erunt necessaria. et negatio in oratione quomodo nocet. et quantum peccatur. ibidem. §. vii.

Officium utrum sit catandum. quomodo cantus salubriter est institutus quod cantus debet esse deuotus. tres sunt species sonorum. ibidem. §. ix.

Horas canonicas negligenter persoluendo quod et quomodo est peccatum mortale secunda per titulum nono capitulo tercio paragrapho tercio modicum infra

Horarum canonicarum negligentia vario modo describitur tam ad persoluentes quam ad audientes quomodo negligentia ista debet evitari. et quod bus diebus plus ponitur desuper thema ex psalmo secunda parte titulo nono capitulo xii.

Horarum sufficientia quomodo patet ex numero septenario qualiter peccant non persoluentes quare negligentia in ipsis cauenda sit et quomodo esse debet in statu gracie ibidem. §. i.

Horarum qualis debet esse attentio que debet seruare officium legens vel cantans. quomodo non debet in ipso placere hominibus sed deo et cetera ibidem. §. secundo.

Horas persolvens quale motuum debet habere et septem negligentie committunt in officio quo ordine debent dici hore quando non oportet iterare horam neglectam et. ibidem. §. iii.

Hospitalarium conditio describitur per thema ex psalmo quod. et exponitur de pauperibus quomodo dominus de ipsis sollicitus est quomodo christus per se ostendit paupertatem verbo et exemplo. et. tercia parte. titulo. xi. ca. i.

Hospitalarium seruatores qualiter oportet eos esse erga pauperes. et quomodo circa infirmos hospitalarius tria debet obseruare. ibidem. §. primo

Hospitalarium quomodo debent habere diligentiam. quod hospitalitas ibi seruatur secundum illud ad quod est ordinata. vnde temporalia bene dispensentur ibidem. §. secundo

Hospitalia quomodo diuersis nominibus nuncupantur. utrum possit institui aliqua religio ad hospitalitatem utrum religiosus possit prefici hospitali ibidem. ca. ii

Hospitalis regimen nunquid potest committi duobus. unus possit prefici duobus hospitalibus. hospitalale utrum possit habere beneficium curatum. et. ibidem. capitulo. ii. §. primo.

Hospitalium locorum receptio ad quem spectet declaratur sub pluribus questionibus. ibi. ca. ii.

Hospitalale utrum sit exceptum et immediate subiectum romano pontifici nullum hominis superioris. vel alium ad quod spectat negligens est nunquid ordinarius poterit corrigere. ibi. c. ii. §. iii.

Hospitaliorum rectores quod ad satisfactos et iuramentum tenent cum committit ipsis gubernato et quod se in istis habent regere. quod iurat. ibi. c. ii. §. iiii.

Hospitalale nunquid potest exigi in prochia mris ecclesie illo irrequito iuramento. et utrum hospitali deat certos assignari. ibi. ca. ii. §. v.

E iiii

Conuersio p litteras apostolicas vel legatoruz eius sup pmissioe quozcunq; pnuilegiatoru clericor coeessa directas. nunqd p hos poterit eis prouideri de hospitali. ibid. c. ii. §. vi.

Hospitalarij laici qbus committunt hospitalia gubernada no tenentur ad diuinu officium siue ad horas. sed clerici beneficiati in ipf ad ipsas tenentur. c. ibid. ca. ii. §. vii.

Hospitalarius vtru hospitado vl elemosinas largiendo possit pferre pinctos extraeos. ponuntur desup adhuc alie similes questioes. ibid. cap. ii. §. vii.

Hospitalarius si eligit sepulturā apud eccliaz hospital nunqd ecclia parochialis debet habē canonica porcionē de relictis eius. ibid. §. ix.

Hospitales quoz qualiter debent esse clerici. c. tertia pte. ti. xii. ca. ii. §. vi.

Hospitalia quoz debent visitari p superiores. c. q sunt interrogada ab ipsis. ii. par. titu. xx. ca. vi §. quarto.

Hospitalia que dicuntur loca religiosa gaudēt pnuilegio clericali. tertia par. titu. xii. capitu. v. §. vi.

Hoslis noster quomō nos impugnat i isto certamine duplici telo. c. qmodo debemus istis resistere. iiij. parte. titu. ii. capitu. secūdo. §. quinto ante medium incipit.

H ante v

Humanuz genus

quomodo comparatur est iumētis inspicitibus per peccatum. c. si reuertat. quibus iumētis tūc assimilatur. i. p. ti. i. ca. ii. §. v. c.

Humanor actuz de bonitate c malicia qmodo oportet de ipf loqui. Et quomō exponit auctoritas Dyonsij q maluz non agit nisi in virtute boni. i. par. ti. iiij. ca. xij.

Humana actio habet bonitatē c maliciā ex obiecto. c. quō homo per maliciā fit abhominabil c quō actio humana habet bonitates c maliciā ex circūstantia. c. ibid. §. i.

Humana actio q habet bonitatē c maliciā precipue ex fine pbatur ex diffinitione Boetij que etiaz exponitur. c. ibid. §. ii.

Humanor actuz aliqui sunt indifferentes fm speciem. sed nulla est indifferēs fm indiuiduuz. c. ibid. §. iiij.

Humane voluntatis bonitas in actibus suis quō depēdet ex qtuor. ibid. §. iiij.

Bonitas c malicia magis ppe reperit in actu anteriori voluntatis qz in actu exteriori. quod

probat auctoritate Augustini. c. ibid. pa ragrapho quinto.

Humana actio quomō dicitur bona vel mala recta vel peccata. laudabilis vel culpabil. meritoria vel demeritoria fm diuersos respectus. quomodo actio dicitur meritoria. c. ibid. §. vi. c. septimo.

Humana voluntas frequēter in scriptura dicitur. c. vbi. c. sub nomie cordis tractatur de exercitio voluntatis. prima parte. titulo quarto. capitulo. xiiij.

Humane cōseruatiōis quomō reperiuntur tres conditiōes. c. similiter in humana actōe tres. prima parte. titulo decimotercio. capitulo secūdo. §. vii. g. h.

Humana operationū exteriorū triplex iuenit differentia tertia parte. titulo octauo. capitulo primo. §. ii. b.

Humane vite dant nouē regule fm quas vnus quisq; vitā suā dirigere pōt c ordinare. iiij. pte. ti. ii. ca. iiij.

Humani timor vario modo describitur infra sub littera. t. scz timor. c. iiij. p. ti. xiiij. ca. ii.

Humilitas quō diffinitur a brō Bernhardō. in quo ipsa essentialiter consistit. que sunt ad ipsam necessaria q specialis virtus sit probat. iiij. par. ti. iiij. ca. xij.

Humilis vnde quis dicitur. in quo actu hoc pñ sit q quis hūilis sit. c. quō per humilitatem se homo debet omnibus subicere. ibid. §. i.

Humilitatis gradus sunt duodecē fm beatorū Benedictū in reglā. quō figuratur scale iacob et quō homo p humilitatē pueit ad duo. c. ponuntur adhuc alij duodecē gradus ipsius hūilitatis ibid. §. secūdo.

Humilitas quō non est excellentissima virtus simplr. sed post virtutes theologicas. quō hūilitas pmo dicitur fundamētuz virtutū. c. quō ipsa ex scriptura cōmendat triplr. ibid. §. iiij.

Humilitas fructus sunt vndeccē. qui c per ordines declaratur. ibid. §. iiij.

Humilitas quō dicitur pauptras spiritus. c. quō illoz est regnuz celoz. Et in quo pñsit ista humilitas. iiij. p. ti. vii. ca. vi. §. i. b. vel ibi. pmo ex go dicit spiritus.

H ante a.

Factātia est quar

tus gradus supbie. in qbus ipsa consistit. q ad eandē prinent. c. quō ipsa reprehēditur. ii. par. te. ti. iii. ca. iii. §. vu.